

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 302

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

52. évfolyam

2009. december 12.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
---------------	----------	-------

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Bizottság

2009/C 302/01	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.5684 – BNP Paribas Assurance/Fortis Insurance International/UBI Assicurazioni) ⁽¹⁾	1
2009/C 302/02	Az Európai Közösségek Kombinált Nomenklatúrájának magyarázata	2

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Tanács

2009/C 302/03	A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében 2009. november 26-án ülésező képviselői által elfogadott következtetések az oktatás szerepének a teljes körűen működő tudásháromszög keretében való fejlesztéséről	3
2009/C 302/04	A Tanács 2009. november 26-i következtetései a tanárok és az iskolavezetők szakmai fejlődéséről ..	6

HU

Ár:
3 EUR

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

(folytatás a túloldalon)

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2009/C 302/05	A Tanács 2009. december 1-jei következtetései a hatékony antibakteriális szerekre irányuló innovatív ösztönző intézkedésekről	10
2009/C 302/06	A Tanács 2009. december 1-jei következtetései az e-egészségügyön keresztüli biztonságos és hatékony egészségügyi ellátásról	12
2009/C 302/07	A Tanács 2009. december 1-jei következtetései az alkoholról és az egészségről	15

Bizottság

2009/C 302/08	Euro-átváltási árfolyamok	19
---------------	---------------------------------	----

TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

2009/C 302/09	A Bizottság közleménye a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló 1008/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 16. cikkének (4) bekezdése alapján – Menetrend szerinti légi járatok üzemeltetésére vonatkozó közszolgáltatási kötelezettség ⁽¹⁾	20
2009/C 302/10	A Bizottság közleménye a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló 1008/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 16. cikkének (4) bekezdése alapján – Menetrend szerinti légi járatok üzemeltetésére vonatkozó közszolgáltatási kötelezettség ⁽¹⁾	21

V Vélemények

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

Bizottság

2009/C 302/11	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám COMP/M.5731 – AXA LBO FUND IV/Home Shopping Europe) – Egyszerűsített eljárás alá vont ügy ⁽¹⁾	22
---------------	---	----

Megjegyzés az olvasóhoz (lásd a hátsó borító belső oldalán)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ
KÖZLEMÉNYEK

BIZOTTSÁG

Bejelentett összefonódás engedélyezése**(Ügyszám COMP/M.5684 – BNP Paribas Assurance/Fortis Insurance International/UBI Assicurazioni)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

(2009/C 302/01)

2009. december 4-én a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angolul nyelven hozzáférhető, és azután teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz:

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) a 32009M5684 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít online hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.

Az Európai Közösségek Kombinált Nomenklatúrájának magyarázata

(2009/C 302/02)

A vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 9. cikke (1) bekezdése a) pontja második francia bekezdésének megfelelően az Európai Közösségek Kombinált Nomenklatúrájának magyarázata ⁽²⁾ a következőképpen módosul:

A 94. oldalon:

A „**2208 30 32 és 2208 30 38 Whisky malátából, tartályban (palackban)**” bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

2208 30 30 Házasítatlan malátawhisky

A házasítatlan skót malátawhisky egyetlen lepárlóüzem lepárlóüstjeiben, kizárólag erjesztett árpamaláta lepárlásával előállított szeszes ital.

A „**2208 30 52 és 2208 30 58 Kevert whisky, tartályban (palackban)**” bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

**2208 30 41 és
2208 30 49 Kevert malátawhisky, tartályban (palackban)**

A kevert skót malátawhisky két vagy több házasítatlan skót malátawhisky keverésével állítják elő, melyeket különböző lepárlóüzemekben pároltak le/különböző lepárlóüzemekről szereztek be.

**2208 30 61 és
2208 30 69 Házasítatlan gabonawhisky és kevert gabonawhisky tartályban (palackban)**

A házasítatlan skót gabonawhisky – a házasítatlan skót malátawhiskytól és a kevert skót malátawhiskytól eltérően – egyetlen lepárlóüzemben, egyéb gabonafélék (mindenekelőtt búza vagy kukorica) egész szemeit tartalmazó vagy nem tartalmazó, erjesztett árpamaláta lepárlásával előállított szeszes ital.

A kevert skót gabonawhisky két vagy több házasítatlan skót gabonawhisky keverésével állítják elő, melyeket különböző lepárlóüzemekben pároltak le/különböző lepárlóüzemekről szereztek be.

A 95. oldalon:

A „**2208 30 72 és 2208 30 78 Más, tartályban (palackban)**” bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

**2208 30 71 és
2208 30 79 Más kevert whisky, tartályban (palackban)**

A más kevert skót whisky („Blended Scotch Whisky”) egy vagy több házasítatlan skót malátawhisky és egy vagy több házasítatlan skót gabonawhisky keverésével állítják elő.

⁽¹⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

⁽²⁾ HL C 133., 2008.5.30., 1. o.

IV

(Tájékoztatók)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ
TÁJÉKOZTATÁSOK

TANÁCS

A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében 2009. november 26-án ülésező képviselői által elfogadott következtetések az oktatás szerepének a teljes körűen működő tudásháromszög keretében való fejlesztéséről

(2009/C 302/03)

A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői,

háromszög mindhárom elemének megfelelően és egymással teljes kölcsönhatásban kell működnie,

EMLÉKEZTETVE

— a megújult lisszaboni stratégia alapértékeire, mely szerint a növekedés és foglalkoztatás a virágzó, méltányos és környezetvédelmi szempontból fenntartható európai jövő megteremtésének központi eszköze, továbbá arra, hogy a tudásháromszög kulcsszerepet játszik e folyamatban,

— arra, hogy a 2007. március 8–9-i brüsszeli Európai Tanács megerősítette, hogy „az oktatás és képzés előfeltétele a jól működő tudásháromszögnek (oktatás – kutatás – innováció) és kulcsfontosságú szerepet játszik a növekedés és a foglalkoztatás előmozdításában”, továbbá arra, hogy a 2009. március 19–20-i brüsszeli Európai Tanács sürgős és konkrét intézkedések meghozatalára szólított fel „a vállalkozások, a kutatás, az oktatás és a képzés közötti partnerség ösztönzése”, valamint „a kutatásba, a tudásba és az oktatásba való beruházás fokozása és minőségének javítása” érdekében,

TUDATÁBAN ANNAK, hogy

— az elhúzódó gazdasági visszaesés továbbra is súlyos hatást gyakorol a globális gazdaságra, valamint hogy az Európai Unión belüli eredményes és tartós talpra állás alapjaként teljes mértékben ki kellene aknázni a megújult lisszaboni stratégiát, és az abban hangsúlyos szerephez jutó tudásháromszöget,

— ahhoz, hogy az Európai Unió felkészült legyen a versenyen alapuló globális gazdaság, az éghajlatváltozás és az idősödő népesség jelentette kihívások megválaszolására, a tudás-

— az oktatás alapvető szerepe az, hogy biztosítsa az egyének fejlődését annak érdekében, hogy korunk társadalmában kibontakoztathassák a bennük rejlő összes képességet, és hogy következőképpen az oktatási intézmények valamennyi szinten igen széles feladat- és felelősségi körrel rendelkezzenek. Mindazonáltal az oktatás, ahhoz, hogy a tudásháromszög alapjaként konkrét feladatait betöltsen, további fejlesztést igényel.

ÚGY VÉLIK, HOGY AZ OKTATÁS, A KUTATÁS ÉS AZ INNOVÁCIÓ TOVÁBBI INTEGRÁLÁSA EGY TELJES KÖRŰEN MŰKÖDŐ TUDÁSHÁROMSZÖGBE

Az alábbiak révén erősítené Európa innovációs kapacitását, valamint előmozdítaná egy kreatív és tudásintenzív gazdaság és társadalom kialakulását:

— egy sokkal erősebb és folyamatosan fejlődő tudásbázis az egyetemeken ⁽¹⁾ és a kutatóközpontokban, amely a tágabb gazdaságban és a társadalom egészében rövid idő alatt innovatív termékeket, szolgáltatásokat, megközelítéseket és módszereket eredményezhet,

— kreatív, innovatív gondolkodásmód és vállalkozó szellem ösztönzése a tanulók, a gyakornokok, a hallgatók, az oktatók és a kutatók körében, amely az oktatás és képzés révén hozzájárulna egy fejlettebb vállalkozói kultúra fokozatos kialakulásához, továbbá dinamikusabb európai munkaerőpiacot és képzetebb munkaerőt eredményezne.

⁽¹⁾ E szöveg alkalmazásában az egyetemek kifejezés az összes felsőoktatási intézménytípust magában foglalja.

Hozzájárulna ahhoz, hogy számottevő előrelépés történjen:

- az „új munkahelyekhez szükséges új készségek” kezdeményezés célkitűzéseinek megvalósításában, mely kezdeményezés célja az európai uniós polgárok foglalkoztathatóságának javítása a változó munkaerőpiacon,
- az egyetemek modernizációs programjában ⁽¹⁾.

AZ OKTATÁS TERÜLETÉN AZ ALÁBBI KONKRÉT KIHÍVÁSOKAT AZONOSÍTJÁK

- az oktatás – tanításként, tanulásként, valamint a társadalmi-kulturális értékek átadásaként értelmezve azt – és az üzleti szférában folytatott kutatás és innováció közötti kulturális szakadék áthidalásának szükségessége,
- a hangsúlyozottabban innovációs és vállalkozói kultúra iránti igény az egyetemeken,
- a kommunikáció és a mobilitás javításának igénye az oktatás és a kutatás világa, valamint az üzleti élet és a tágabb gazdaság között, továbbá a mobilitás és az eszmecserék előmozdítása a különböző tudományágak és kutatási területek között,
- az egyetemek irányítási és finanszírozási struktúrái további megreformálásának szükségessége – oly módon, hogy az nagyobb autonómiát és elszámoltathatóságot engedjen meg –, a bevételi források nagyobb mértékű diverzifikálása és az üzleti világgal való hatékonyabb együttműködés elősegítése érdekében, valamint az egyetemek arra történő felkészítése céljából, hogy globális szinten is részt vehessenek a tudásháromszögben.

ÚGY VÉLIK, HOGY E KONKRÉT KIHÍVÁSOK MEGVÁLASZOLÁSÁT CÉLZÓ SZAKPOLITIKÁKNAK AZ ALÁBBI ÁLTALÁNOS ELVEKRE KELLENE ÉPÜLNIÜK:

- a tudásháromszög elképzelése kapcsolódik ahhoz az igényhez, miszerint szisztematikus és folyamatos kölcsönhatás révén növelni kell a beruházásoknak a három tevékenységben – azaz az oktatásban, a kutatásban és az innovációban – kifejtett hatását,
- a tudásháromszög teljes körű integrációja mind európai, mind tagállami szinten összehangoltabb politikaalkotást és együttműködést tesz szükségessé az oktatás, a kutatás és az innováció terén,
- ahhoz, hogy az oktatás a tudásháromszögben betölthesse szerepét, visszajelzést kell kapnia a kutatási és innovációs célkitűzésekről és eredményekről, az oktatást és a tanulást erős kutatói bázisnak kell támogatnia, a kreatív gondolkodás, valamint az innovatív magatartás és megközelítések fokozottabb elsajátítása révén pedig fejleszteni és javítani kell az oktatási és tanulási környezetet,

⁽¹⁾ Lásd a Tanács 2007. november 23-i állásfoglalását az egyetemeknek Európa globális tudásalapú gazdaságban való versenyképességét célzó modernizálásáról (16096/1/07), valamint „Az egyetemek korszerűsítési programjának megvalósítása: oktatás, kutatás és innováció” című 2006. májusi bizottsági közleményt (9166/06).

- a hagyományos egyetemi kultúrának tudatában kell lennie annak, hogy kulcsszerepet játszik az elkövetkező évek gazdasági növekedésének és jólétének, valamint a magasabb életminőségnek az alapját jelentő képzetesebb, vállalkozóbb szellemű és rugalmasabb munkaerő megteremtésében. A képzés révén a kutatóknak és az oktatóknak képessé kell válniuk arra, hogy az eddiginél jobban beleplántálják az innovációs kultúrát a szervezetbe, amelynél dolgoznak,
- a tudásháromszöget figyelembe kell venni az egész életen át tartó tanulás nemzeti, regionális és intézményi szintű stratégiáinak kidolgozásakor, hogy ezáltal az egyetemek jobban részt vegyenek a tudásalapú gazdaság szempontjából lényeges készségek fejlesztésében, valamint hogy a felvételi szabályok megfelelő módon elismerjék a korábban szerzett tudás és a munkatapasztalat értékét,
- az új ötletek és innovációk a különféle ismeretek találkozásából és az új ismereteknek a kíváncsiság által ösztönzött kereséséből születnek. Ezért elengedhetetlen annak elismerése, hogy a tudomány és a technológia mellett a társadalomtudományok és a humán tudományok területén végzett minőségi oktatás és kutatás is fontos szerepet játszik az innovációban,
- az európai egyetemek és kutatási rendszerek sokszínűségét előnynek kell tekinteni a teljes körűen működő tudásháromszöget érintő különböző megközelítések kialakításához.

A KÖVETKEZŐ HÉT FELLÉPÉSI PRIORITÁST HATÁROZZÁK MEG:

1. Nagyobb fokú koherencia kialakítása az oktatás, a kutatás és az innováció területének szakpolitikái között

Európai és tagállami szinten koherensebb politikaalkotásra van szükség, amely teljes mértékben integrálja a tudásháromszög három elemét. Az oktatási, kutatási és innovációs politikáknak kölcsönösen erősíteniük kell egymást a teljes körűen működő tudásháromszög kialakulásának biztosítása, valamint a valóban tudásalapú gazdaságba és társadalomba való átmenet felgyorsítása érdekében. A Bizottságnak a nyitott koordinációs módszer jelentéstételi eljárásai keretében jelentést kellene tennie a Tanácsnak az oktatás, a kutatás és az innováció terén meghozott, a tudásháromszög integrációját támogató intézkedésekről. A jelentésnek azonosítania kellene az akadályokat és javaslatokat kell tennie a további fejlesztésekre.

2. A pedagógiai reform felgyorsítása

A tagállamoknak arra kellene ösztönözniük az oktatási és képzési intézményeket, hogy a tantervek, valamint a tanítási és vizsgáztatási módszerek az oktatás valamennyi szintjén – a doktori szintet is beleértve – magukban foglalják és előmozdítsák a kreativitást, az innovációt és a vállalkozói készséget. Ez megvalósítható például oly módon, hogy a tanterveket adott esetben a kutatóintézetekkel, az ipari szektorral és az egyéb érdekelt felekkel együttműködésben, folyamatos jelleggel fejlesszék.

3. Az egyetemek, az üzleti világ és az egyéb érdekelték közötti partnerségek

A tagállamoknak és a Bizottságnak haladéktalanul reagálniuk kellene az oktatási és képzési intézmények, valamint a szociális partnerek, különösen a munkáltatók közötti partnerségnek az egész életen át tartó tanulással összefüggésben történő megerősítéséről szóló, a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2009. május 12-én elfogadott következtetésekből megfogalmazott, intézkedések tételére vonatkozó felhívásra. Az egyetemek, illetve az általuk kiszolgált közösségek közötti szorosabb kapcsolódás kialakításának összefüggésében különös figyelmet kell fordítani az egyetemek és az üzleti szféra közötti személyi mobilitás ösztönzőinek kialakítására, ideértve a személyzeti csereprogramokat is. Az egyetemek oktatási, kutatási és innovációs stratégiáinak részeként fokozni kell az egyetemek és az üzleti élet közötti együttműködést.

4. Az egyetemi innovációs kultúra kialakítását célzó intézkedések

A tagállamoknak ösztönözniük kellene az egyetemeket arra, hogy többek között dinamikusabb és interaktívabb tanulási környezetek, valamint az oktatói személyzetnek nyújtott, az innovációs dimenzióval bíró projektekből való részvételüket célzó ösztönzők révén gyorsítsák fel az „innovációs kultúra” kialakítására irányuló erőfeszítéseiket. Intézményi szinten finanszírozási mechanizmusokat és ösztönzőrendszereket lehetne kialakítani egy olyan szemléletbeli változás előmozdítása érdekében, amely az ipari szektorral való együttműködést fontos tényezőnek ismeri el a szakmai előmenetel szempontjából. El kell ismerni a felsőoktatási vezetőknek az „innovációs kultúra” hatékony kialakításában játszott, kiemelkedően fontos szerepét.

5. Az egyetemeket átadható tudás teremtésére bátorító ösztönzők kialakítása

A tagállamoknak meg kellene vizsgálniuk, hogy léteznek-e megfelelő ösztönzők az egyetemek számára olyan tudás teremtéséhez, amely a tágabb gazdaságnak átadva innovatív termékeket és szolgáltatásokat eredményezhet. Amennyiben a jogi rendelkezések, az irányítási struktúrák vagy a pénzügyi rendelkezések megakadályozzák az intézményeket abban, hogy nyereséget termeljenek az ilyen tudásteremtésből és tudástranszferből, a tagállamoknak arra kellene törekedniük, hogy intézményeik működési keretét kiigazítsák oly módon, hogy e korlátok megszűnjenek, és az egyetemek kellő autonómiához jussanak. Az egyetemeknek a tudás létrehozására, fejlesztésére és átadására vonatkozóan konkrét stratégiákat kellene kialakítaniuk.

6. A minőségértékelés új megközelítései

A tagállamoknak – különösen a felsőoktatás tekintetében – együtt kellene működniük az intézményeik minőségét értékelő olyan „tudásháromszög” kritériumok meghatározásában, amelyek azt vizsgálják, hogy milyen mértékben sikerült a kutatást és az innovációt integrálni az oktatásba és az oktatás alapfunkcióiba, továbbá hogy az intézményeknek milyen mértékben sikerült olyan tanulási környezetet teremteniük, amely ösztönzi a kreativitást és a tudás hasznosításának

vállalkozói megközelítéseit, illetve mennyire sikerül hallgatóikat felkészíteniük jövőbeli társadalmi és gazdasági létükre.

7. Az Európai Innovációs és Technológiai Intézet követendő példaként való állítása a jövő számára

Az Európai Innovációs és Technológiai Intézet (EIT) az első olyan uniós szintű kezdeményezés, amelynek középpontjában a tudásháromszög valamennyi szereplője közötti összehangolt együttműködés áll, és amelyet a tudásháromszög mindhárom oldalának integrálása tekintetében a bevált gyakorlat példájává kellene alakítani a tagállamok, a felsőoktatási intézmények, a kutatóintézetek, valamint az üzleti szféra számára.

Az EIT fő operatív szervezeteinek, a jövőbeni tudományos és innovációs társulásoknak (TIT-ek) képesnek kell lenniük arra, hogy a gazdasági és társadalmi kihívások – például a fenntartható energia, az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás kérdése – megválaszolásához új utakat mutassanak holisztikus és a különböző tudományágakat egyesítő megközelítések, továbbá olyan új irányítási és finanszírozási modellek révén, amelyek célja a legmagasabb színvonalú innováció ösztönzése. Az EIT-nek terjesztenie kellene ezeket a modelleket, amelyeknek – különböző szinteken és a határokon átnyúló módon – más közös kezdeményezések létrehozására kellene ösztönözniük, különös figyelmet szentelve annak, hogy a tudásháromszögön belül szükséges az oktatás szerepének fejlesztése.

Az oktatás és képzés területén folytatott európai együttműködés stratégiai keretében a Bizottságnak biztosítania kellene, hogy a tagállamok ismerjék az e hét prioritással kapcsolatos legjobb gyakorlatokat, továbbá, hogy az előrehaladás összehasonlítható legyen e területek között.

EZEN TÚLMENŐEN HANGSÚLYOZZÁK, HOGY FONTOS

— biztosítani, hogy a növekedést és foglalkoztatást célzó, 2010 utáni stratégia az oktatást határozza meg a tudásháromszög alapjaként, továbbá aláhúzza, hogy a háromszög mindhárom oldalának (oktatás – kutatás – innováció) kölcsönösen támogatnia és fejlesztenie kell egymást. Az oktatási és képzési rendszer egészének szerepet kell játszania a jól működő tudásháromszöghöz szükséges kulcskompetenciák erősítésében.

— biztosítani az európai felsőoktatási térség és az Európai Kutatási Térség létrehozására irányuló stratégiák, valamint az innováció területén indított kezdeményezések, különösen a széles körű innovációs stratégia és a jövőbeli európai innovációs terv közötti teljes körű együttműködést és koordinációt.

— hogy a Bizottság teljes mértékben figyelembe vegye a növekedést és foglalkoztatást célzó, 2010 utáni stratégia igényeit a következő pénzügyi keret időszakára vonatkozó, az oktatás és az egyéb idevágó területeken folytatott közösségi programokra irányuló javaslatának kidolgozása során, továbbá – a tagállamokkal együtt – vizsgálja meg, hogy miként lehetne igénybe venni a strukturális alapokat azon kezdeményezések támogatásához, amelyek ahhoz kapcsolódnak, hogy az oktatás teljes mértékben a tudásháromszög alapjává váljon.

A Tanács 2009. november 26-i következtetései a tanárok és az iskolavezetők szakmai fejlődéséről

(2009/C 302/04)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

TEKINTETTEL az alábbiakra:

1. A 23–24-i liszaboni Európai Tanács következtetései, amelyekben hangsúlyozta, hogy az emberekbe történő befektetés alapvető fontosságú Európának a tudásalapú gazdaságban elfoglalt helye szempontjából, és felszólította a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket a tanárok mobilitása előtt álló akadályok megszüntetése és jól képzett tanárok pályára vonzása érdekében ⁽¹⁾.
2. Az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram 1.1. célkitűzése, amely kiemeli annak fontosságát, hogy a tanári pálya jól képzett és motivált embereket vonzzon és tartson meg, hogy meghatározzák azokat a készségeket, amelyekre a tanároknak szükségük van a társadalom változó igényeinek kielégítésére, hogy megteremtsék a tanárok alap- és továbbképzések révén történő támogatásának feltételeit, valamint hogy más területen szakmai tapasztalattal rendelkező személyeket toborozzanak a tanári és az oktatói pályára ⁽²⁾.
3. A Tanács 2002. június 27-i állásfoglalása az egész életen át tartó tanulásról ⁽³⁾, amely felszólította a tagállamokat, hogy javítsák az egész életen át tartó tanulás folyamatában részt vevő tanárok oktatását és képzését annak érdekében, hogy azok megszerezzék a tudásalapú társadalom megkövetelte készségeket.
4. A Tanács és a Bizottság 2004. február 26-i közös időközi jelentése az oktatással és képzéssel kapcsolatos liszaboni célkitűzések megvalósítása terén elért eredményekről ⁽⁴⁾, amely előtérbe helyezte az azon kompetenciákra és képesítésekre vonatkozó egységes európai elvek kidolgozását, amelyekre a tanároknak a tudásalapú társadalomban betöltött változó szerepükhöz szükségük van ⁽⁵⁾.
5. A Tanács és a Bizottság 2006. február 23-i közös időközi jelentése az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram megvalósításáról ⁽⁶⁾, amely hangsúlyozta, hogy az oktatási és képzési rendszerek hatékonyságának javítása érdekében alapvető fontosságú a tanár- és szakoktatóképzésbe, valamint az oktatási és szakképzési intézmények vezetésének megerősítésébe történő befektetés.
6. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 2006. november 14-i következtetések az oktatás és a képzés hatékonyságáról és méltányosságáról, amelyekben megállapították, hogy a tanárok, az oktatók, az egyéb oktatói személyzet motiváltsága, készségei és kompetenciái, a pályorientációs és tanulói jóléti szolgáltatások, valamint az iskolavezetés minősége kulcsfontosságú tényezők a magas szintű tanulási eredmények megvalósítása szempontjából, valamint hogy az oktatói személyzet erőfeszítéseit folyamatos szakmai fejlődésnek kell támogatnia.
7. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 2006. november 14-i következtetések a szakoktatás és szakképzés (VET) területén való fokozott európai együttműködés jövőbeni prioritásairól ⁽⁷⁾, amelyekben hangsúlyozták, hogy magasan képzett, és folyamatos szakmai továbbképzésen részt vevő tanárookra van szükség.
8. Az Európai Parlament és a Tanács 2006. november 15-i 1720/2006/EK határozata az egész életen át tartó tanulás terén egy cselekvési program létrehozásáról ⁽⁸⁾, amely tartalmazza a tanárképzés minőségének és európai dimenziójának fokozására vonatkozó konkrét célkitűzést, és támogatja a tanárok és az egyéb oktatási személyzet mobilitását.
9. Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i ajánlása az egész életen át tartó tanulásához szükséges kulcskompetenciákról ⁽⁹⁾, amely megállapítja azokat az ismereteket, készségeket és attitűdöket, amelyekre az egyénnek szüksége van a személyes önmegvalósításhoz és fejlődéshez, az aktív állampolgári részvételhez, a társadalmi beilleszkedéshez és a foglalkoztatáshoz, és amelyek átfogó jellegüknel fogva a tanárok közötti fokozottabb együttműködést és csapatmunkát, valamint a hagyományos tantárgyi kereteket átlépő oktatási szemléletet tesznek szükségessé.
10. A Tanács 2007. május 25-i következtetései az oktatásra és képzésre vonatkozó liszaboni célkitűzések tekintetében elért haladás nyomán követésére szolgáló mutatók és referenciaértékek összefüggő keretrendszeréről ⁽¹⁰⁾, amelyek felszólítottak a tanárok és oktatók szakmai fejlődésével kapcsolatos mutató kidolgozásának folytatására.
11. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 2008.

⁽¹⁾ A tanárok és az oktatók oktatásának és képzésének javítása – SN 100/1/00 REV 1.

⁽²⁾ HL C 142., 2002.6.14., 1. o.

⁽³⁾ HL C 163., 2002.7.9., 1. o.

⁽⁴⁾ 6905/04.

⁽⁵⁾ A 12414/07 ADD 1 dokumentum I. és II. melléklete.

⁽⁶⁾ HL C 79., 2006.4.1., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 298., 2006.12.8., 8. o.

⁽⁸⁾ HL L 327., 2006.11.24., 45. o.

⁽⁹⁾ HL L 394., 2006.12.30., 10. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 311., 2007.12.21., 13. o.

november 21-i következtetések a fiatalok mobilitásáról ⁽¹⁾, amelyekben a tagállamok felkérést kaptak, hogy munkálkodjanak a tanárok, oktatók és egyéb oktató személyzet mobilitásának növelését előirányzó célkitűzés megvalósításán.

12. A Tanács 2009. május 12-i következtetései az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről ⁽²⁾, amelyekben egyrészt a tanárok és oktatók mobilitásának fokozatos növelését ajánlja annak érdekében, hogy a külföldön töltött tanulmányi idő általános gyakorlattá váljon, ne pedig kivételt képezzen, továbbá meghatározza, hogy – az első munkaciklus egyik prioritásként – az új tanárok alapképzésének minőségére és a kezdeti gyakorlatszerzésben való támogatására, valamint a tanárok, oktatók és a vezetői vagy pályorientációs tevékenységben részt vevők szakmai továbbképzési lehetőségeinek minőségjavítására kell összpontosítani, illetve felkéri a Bizottságot, hogy tanulmányozza, hogy a mobilitással kapcsolatos referenciaértékre vonatkozó esetleges jövőbeli javaslatokba miként foglalható bele a tanárok mobilitása.

valamint EMLÉKEZTETVE KÜLÖNÖSEN az alábbiakra:

1. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott, 2007. november 15-i következtetések a tanárképzés minőségének javításáról ⁽³⁾, amelyekben megállapodás született arról, hogy törekedni kell a tanárok ösztönzésének és támogatásának biztosítására annak érdekében, hogy teljes pályafutásuk alatt a követelményeknek megfelelően frissítsék tudásukat, készségeiket és kompetenciájukat, valamint biztosítani kell, hogy a vezetői feladatokat ellátó tanárok magas színvonalú iskolairányítási és vezetői képzésben vehessenek részt.
2. A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott, 2008. november 21-i következtetések a fiataloknak a XXI. századra való felkészítéséről ⁽⁴⁾, amelyekben arra szólították fel a tagállamokat, hogy – a tanárképzés minőségének javításáról szóló fenti következtetések végrehajtásakor – működjenek együtt annak érdekében, hogy minden pályakezdő tanár részt vehessen a pályakezdést támogató strukturált programokban, bővüljön a továbbképzési programok skálája, javuljon a minőségük, és növekedjék az e képzéseken való részvétel, valamint javuljon az oktatási intézmények vezetőinek felvétele és képzése.

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy

bár az oktatási és képzési rendszerek megszervezése és tartalmuk kialakítása az egyes tagállamok feladata, a nyitott koordinációs módszer alkalmazásával végzett európai szintű együttműködés és a közösségi programok eredményes felhasználása hozzájárulhat a színvonalas oktatás és képzés megvalósításához azáltal, hogy támogatja és kiegészíti a nemzeti szintű intézkedéseket, és segítséget nyújt a tagállamoknak a közös kihívások megoldásában.

⁽¹⁾ HL C 320., 2008.12.16., 6. o.

⁽²⁾ HL C 119., 2009.5.28., 2. o.

⁽³⁾ HL C 300., 2007.12.12., 6. o.

⁽⁴⁾ HL C 319., 2008.12.13., 20. o.

ELISMERI, hogy

1. A tanárok tudása, készségei és elkötelezettsége ⁽⁵⁾, valamint az iskolavezetés színvonala játsszák a legfontosabb szerepet az eredményes oktatásban. A minőségi oktatás, valamint az a képesség, hogy a tanár minden tanulóját maximális teljesítményre serkentsen, tartósan kedvező hatást gyakorolhat a fiatalok jövőjére. Ezért nemcsak azt kell biztosítani, hogy a tanárok és az iskolavezetők a legjobb szakemberek közül kerüljenek ki és alkalmasak legyenek a feladataikra, hanem a tanároknak a legmagasabb színvonalú alapképzést és folyamatos szakmai továbbképzést is kell biztosítani. Ez hozzájárul a szakma státusának és vonzerejének növekedéséhez.
2. A tanárképző programoknak – amelyek nemcsak abból a szempontból kulcsfontosságú tényezők, hogy felkészítik a tanárokat és az iskolavezetőket a feladataik ellátására, hanem a tanárok és az iskolavezetők folyamatos szakmai továbbképzését is biztosítják – színvonalasnak és az igényekhez igazodónak kell lenniük, továbbá a tudományos kutatás és a széles körű gyakorlati tapasztalatok kiegyensúlyozott kombinációján kell alapulniuk. Alapvető fontosságú, hogy a tanári alapképzés, a pályakezdő tanárok bevezető támogatása („bevezetés” ⁽⁶⁾) és a folyamatos szakmai továbbképzés szerves egységben legyen kezelve.
3. Az új tanároknak az alapképzés megszerzése utáni első munkahelye különös jelentőséggel bír a motiváció, a teljesítmény és a szakmai fejlődés szempontjából. Előfordulhat, hogy a frissen végzett tanárok nehezen alkalmazkodnak a valós iskolai helyzetekhez, és nehézségeik vannak az alapképzés során tanult alkalmazásakor. Igen nagy számban hagyják el végül a tanári pályát, amiért nagy árat fizetnek mind saját maguk, mind a társadalom. Számos nemzeti és nemzetközi kutatás azt bizonyítja azonban, hogy a kezdő tanárokat támogató strukturált programokkal visszaszorítható ez a jelenség. E programok a pályára visszatérő tanárok számára is előnyösek lehetnek.
4. Még a legkiválóbb tanárképzés sem tudja mindazokkal a kompetenciákkal felruházni a tanárokat, amelyekre a pályájuk során szükségük lesz. A tanári pályával szemben támasztott elvárások gyorsan változnak, ami új megközelítéseket tesz szükségessé. Ha egy tanár igazán hatékonyan akar tanítani, és a gyors társadalmi, kulturális, gazdasági és technológiai változások világában meg akar felelni a tanulók növekvő igényeinek, figyelembe kell vennie saját tanulási igényeit az adott iskolai környezetben, és nagyobb felelősséget kell vállalnia saját fejlődéséért az egész életen át tartó tanulás jegyében, amellyel frissítheti és fejlesztheti tudását és készségeit. Bizonyított azonban, hogy a tanárok egy részének

⁽⁵⁾ E következtetések alkalmazásában a tanár kifejezés olyan személyt jelöl, aki valamely tagállam jogszabályai és gyakorlata szerint elismert tanári státussal (vagy azzal egyenértékű jogállással) rendelkezik. Kiterjed a tanároknak és oktatóknak a szakoktatásban és szakképzésben betöltött sajátos helyzetére, nem vonatkozik azonban azon személyekre, akiket nem a formális oktatási és képzési rendszer keretében foglalkoztatnak, mert ők másféle környezetben más természetű feladatokat látnak el.

⁽⁶⁾ A „bevezetés” szó ebben a szövegben bármilyen strukturált támogatási programot jelenthet, amely a kezdő tanárok rendelkezésére áll az azt követően, hogy a hivatalos alapképzésük befejeződött és az első iskolai állásukra leszerződtek.

alig van lehetősége arra, hogy folyamatos szakmai továbbképzési programokban vegyen részt, azok közül pedig, akik előtt nyitva állnak ezek a lehetőségek, számosan érzik úgy, hogy e programok nem mindig illeszkednek kellő mértékben az egyéni igényeikhez és azokhoz a kihívásokhoz, amelyekkel szembenéznék.

5. A hatékony iskolai vezetés alapvető szerepet játszik az általános oktatási és tanulási környezet alakításában, a diákok, a szülők és a tanári kar ösztönzésében és támogatásában, és ezáltal magasabb szintű teljesítmény elérésének támogatásában. Rendkívül fontos tehát, hogy az oktatási intézmények vezetői rendelkezzenek azokkal a képességekkel és tulajdonságokkal – vagy ki tudják ezeket fejleszteni –, amelyekre a rájuk háruló egyre nagyobb számú feladat ellátásához szükségük van. Ugyanilyen fontos, hogy az iskolavezetőket ne terheljék túl adminisztratív teendőikkel, és így a lényeges dolgokra, mint például a tanulás színvonalára, a tantervre, pedagógiai problémákra, valamint a tanári kar teljesítményére, motivációjára és továbbképzésére tudjanak összpontosítani.
6. A tanárok számára minden szinten, beleértve az iskolavezetőket is, előnyt jelentene a megnövekedett tanulási mobilitás és hálózatok kialakítása, ugyanis ezek jelentős szerepet játszanak az oktatási és a képzési rendszerek, valamint az intézmények színvonalának emelésében, ezen rendszerek és intézmények nyitottabbá, a külső hatásokra érzékenyebbé, elérhetőbbé és eredményesebbé tételében.

EGYETÉRT azzal, hogy:

1. Bár az Európán belüli oktatási rendszerek sok tekintetben eltérnek, közös bennük, hogy az eredményes oktatás érdekében a legjobb tanárokat és iskolavezetőket kívánják a tanári pályára vonzani és ott tartani. Nagy gondot és figyelmet kell ezért szentelni a jövőbeli tanároktól és iskolavezetőktől elvárt profil meghatározásának, kiválasztásuknak és a feladataik ellátására való felkészítésüknek.
2. A tanárképző programoknak színvonalasnak, kutatáson alapulónak és az igényekhez igazodónak kell lenniük. A tanárképzés felelőseinek – és a tanárokat oktatók képzéséért felelősöknek – saját maguknak is magas szintű tudományos fokozatot kell szerezniük, biztos gyakorlati tanítási tapasztalatokkal, valamint a jó tanításhoz szükséges kompetenciákkal kell rendelkezniük. Törekedni kell arra is, hogy a tanárképző intézmények hatékonyan együttműködjenek egyrészt a más felsőoktatási intézményekben pedagógiai kutatásokat végzőkkel, másrészt pedig az iskolavezetőkkel.
3. Mivel a tanárokkal szembeni elvárások egyre nagyobbak, és szerepük is egyre összetettebbé válik, a tanároknak teljes pályafutásuk alatt, de különösen a munkába állásuk első szakaszában hatékony személyes és szakmai támogatást kell biztosítani.

4. Gyorsan változó világunkban és az egész életen át tartó tanulás koncepciójával összhangban a tanárok képzésének és továbbképzésének egységes folyamatot kell képeznie, amely (az erőteljesen gyakorlati) tanári alapképzéstől a bevezető szakaszon át a folyamatos szakmai továbbképzésig tart. Különösen az alábbiak biztosítására kell törekedni:

- a) minden frissen végzett tanár elegendő és tényleges támogatásban és iránymutatásban részesüljön a pályafutása első éveiben;
 - b) támogassanak egy olyan reflektív megközelítést, amely mind a frissen végzett, mind a tapasztaltabb tanárokat munkájuk folyamatos, egyéni és kollektív értékelésére ösztönzi;
 - c) valamennyi tanár kapjon rendszeres visszajelzést a teljesítményéről, valamint segítséget ahhoz, hogy megállapítsa, mire van szüksége a szakmai fejlődéséhez és ahhoz, hogy összeállítson egy tervet ezen igények kielégítésére;
 - d) a visszajelzések fényében megfelelő lehetőségeket biztosítsanak a gyakorló tanárok számára ahhoz, hogy egész pályafutásuk alatt frissítsék, továbbfejlesszék és bővítsék kompetenciáikat, erre bátorítást és lehetőséget kapjanak;
 - e) a tanárok szakmai továbbképzési programjai relevánsak és az igényekhez igazodók legyenek, ténylegesen a gyakorlatban gyökerezzenek és minőségük biztosított legyen;
 - f) a tanárok és az iskolavezetők bátorítást és módot kapjanak arra, hogy kihasználják a nemzeti és nemzetközi szintű cserék és mobilitási programok és hálózatok kínálta lehetőségeket;
 - g) a tanárokat és az iskolavezetőket ösztönözzék arra és tegyék lehetővé számukra, hogy magasabb szintű szakmai képzésben és továbbképzésben vegyenek részt, működjenek közre a pedagógiai kutatásokban, továbbá aknázzák ki a más szakmai területek által a tudásuk elmélyítésére kínált lehetőségeket.
5. Mivel az iskolavezetők jelentős hatást gyakorolnak a teljes tanulási környezetre, így a tanári kar motivációjára, moráljára és teljesítményére, a tanítás gyakorlatára, valamint a diákok és a szülők hozzáállására és törekvéseire, biztosítani kell, hogy elajátíthassák és megőrizhessék a hatékony vezetői készségeket. Továbbá, mivel a tanulóközösségek vezetése egész Európában hasonló kihívásokat rejt magában, az iskolavezetők hasznára válhat a más tagállambeli kollégáikkal közösen folytatott együttműködő tanulás, nevezetesen a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok megosztása, valamint a szakmai továbbképzés határokon átnyúló lehetőségeinek kihasználása révén.

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY

1. hozzanak további intézkedéseket annak érdekében, hogy a tanári pálya a legjobb szakembereket vonzza és tartsa meg, továbbá hogy a tanárok megfelelő felkészítést és segítséget kapjanak ahhoz, hogy feladataikat hatékonyan el tudják látni;
2. biztosítsák megfelelően annak a lehetőségét, hogy minden kezdő tanár az első munkahelyén eltöltött első néhány év során részt vegyen egy mind szakmai, mind személyes támogatást nyújtó bevezető programban;
3. önértékelés és/vagy külső értékelés alapján rendszeresen tekintsek át a tanárok egyéni továbbképzési igényeit, és biztosítsanak megfelelő lehetőségeket az ezen szükségletek kielégítését célzó folyamatos szakmai továbbképzésre, ezáltal kedvező hatást gyakorolva a tanulók tanulási eredményeire;
4. aktívan támogassák a nemzeti és nemzetközi szintű csere- és mobilitási programok nyújtotta lehetőségeket és támogassák az e programokban való részvételt annak érdekében, hogy lényegesen nőjön az ilyen lehetőségekkel élő tanárok és iskolavezetők száma;
5. vizsgálják felül az iskolavezetők feladatkörét – és a számukra nyújtott segítséget –, különösen annak érdekében, hogy könnyítsenek a rájuk nehezedő adminisztratív terhen azért, hogy figyelmüket az egész tanítási és tanulási környezet alakítására és magasabb szintű teljesítmény ösztönzésére összpontosíthassák;
6. biztosítsák, hogy színvonalas lehetőségek nyíljanak a leendő és a gyakorló tanároktól megkívánt ismeretek, készségek és attitűdök kifejlesztésére, valamint – például speciális programok révén – a hatékony iskolavezetéshez szükséges ismeretek, készségek és attitűdök elsajátítására.

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY

1. fokozza és támogassa a tanárok alapképzése, folyamatos szakmai továbbképzése és az iskolavezetés területén folyta-

tandó európai szakpolitikai együttműködést, nevezetesen a tudásnak, a tapasztalatoknak és a szakértelemnek a szakpolitika meghatározói és a pedagógusok közötti cseréjét szolgáló fórumok létrehozásával és a társaktól tanulás megszervezésével;

2. lássa el gyakorlati információkkal a döntéshozókat a valamennyi kezdő tanárnak szóló, strukturált bevezető programok létrehozásával kapcsolatban, és soroljon fel példákat olyan intézkedésekre, amelyekkel ezek a programok megvalósíthatók vagy javíthatók;
3. mozdítsa elő és támogassa a tanárok, iskolavezetők és tanárképzők nagyobb mértékű részvételét a közösségi programok keretében szervezett transznacionális mobilitási programokban, partnerségekben és projektekben, különös tekintettel az egész életen át tartó tanulás programjára;
4. készítsen tanulmányt arról, hogy a tagállamok milyen módon választják ki, alkalmazzák és képzik a tanárképzőket;
5. állítson össze gyűjteményt arról, hogy a tagállamokban a tanárok milyen kompetenciákkal rendelkeznek, és ehhez kapcsolódjanak a területhez tartozó, társaktól való tanulást célzó tevékenységek;
6. támogassa a tanári és az iskolavezetői szakmára vonatkozó további kutatásokat, többek között nemzetközi szervezetekkel való együttműködés révén;
7. a meglévő jelentéstételi mechanizmusok alkalmazásával, a lehető leghamarabb tájékoztassa a Tanácsot, hogy a tagállamok – az európai együttműködés keretében – a tanárképzés minőségének javításáról szóló, 2007. novemberi tanácsi következtetéseket, valamint az iskolák területén folyó európai együttműködés programjáról szóló, 2008. novemberi tanácsi következtetéseket követően, milyen intézkedéseket hoztak a tanárok és iskolavezetők szakmai fejlesztése tekintetében.

A Tanács 2009. december 1-jei következtetései a hatékony antibakteriális szerekre irányuló innovatív ösztönző intézkedésekről

(2009/C 302/05)

NB: E dokumentumban az „antibiotikumok” kifejezés magában foglalja mind a mesterségesen, mind a természetesen előállított olyan gyógyszereket, amelyeket baktériumok elpusztítására vagy növekedésük megakadályozására használnak, valamint az alternatív működési mechanizmuson, pl. a bakteriális fertőző-képességre gyakorolt hatáson alapuló gyógyszereket. Ebben az összefüggésben a fertőzések megelőzésének és leküzdésének alternatív módszereit is figyelembe kell venni.

1. EMLÉKEZTET az antimikrobiális rezisztencia elleni közösségi stratégiára (COM(2001) 0333).
2. EMLÉKEZTET az antimikrobiális hatóanyagoknak a humán orvostudományban való körültekintő alkalmazásáról szóló, 2001. november 15-i tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾.
3. EMLÉKEZTET az antimikrobiális rezisztenciáról szóló, 2008. június 10-i tanácsi következtetésekre ⁽²⁾.
4. EMLÉKEZTET az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések megelőzését és leküzdését is magában foglaló betegbiztonságról szóló, 2009. június 9-i tanácsi ajánlásra ⁽³⁾.
5. EMLÉKEZTET az Európa és a világ számára kiemelt jelentőségű gyógyszerekről szóló, 2004. évi WHO-jelentésre ⁽⁴⁾.
6. EMLÉKEZTET a „Bakteriális kihívás: ideje reagálni” c. ECDC/EMA közös technikai jelentésre (2009), amely az Unióban a multirezisztens baktériumok és az új antibakteriális szerek kifejlesztése között húzódó szakadékról szól ⁽⁵⁾.
7. ELISMERI, hogy az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia olyan jelentős kihívás a népegészség biztonságára nézve világszerte, amely minden szinten intézkedéseket követel. Az antibiotikumokkal szembeni rezisztenciához kapcsolódó, sem az első, sem a második vonalra tartozó gyógyszerekkel hatékonyan nem gyógyítható betegségek gyorsan növekedő terhet jelentenek az egész világon.
8. ELISMERI, hogy az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia lehet az egészségügyi rendszerben és az állattenyésztésben előforduló számos, többek között a fertőzések megelőzéséhez, igazgatásához és kezeléséhez kapcsolódó hiányosság végkövetkezménye.
9. ELISMERI, hogy a hatékony és ésszerűen alkalmazott antibiotikumokhoz való hozzáférés lehetősége alapvető jelentőségű a magas szintű népegészség és az eredményes egészségügyi ellátás biztosításában mind a fejlett, mind a fejlődő országokban. Amennyiben hatékony antibiotikumok nem állnak rendelkezésre, sok elterjedt fertőző betegség válhat ismét halálos fenyegetéssé, és számos orvosi és terápiás eljárás – mint a rákkezelések és a szervátültetés – nagy kockázatot rejthet magában.
10. ELISMERI, hogy a jelenleg rendelkezésre álló antibiotikumok lehető leghosszabb ideig tartó hatékonyságának biztosítása érdekében az intézkedések széles skálájára van szükség, így például a fertőzések megelőzéséhez hatékony vakcinákra, új diagnosztikai módszerekre és olyan intézkedésekre, amelyek eredményeként a lakosság, a köz- és az állat-egészségügyi szakemberek tisztábban látják majd az antibiotikumok megfelelő alkalmazásának az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia elterjedésének megelőzésében betöltött szerepét, mind a humán, mind az állategészségügy terén.
11. ELISMERI, hogy az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia megfelelően támogatott megelőzése és nyomon követése költséghatékony stratégia, amely hozzájárul az egészségügyi rendszerek általános pénzügyi fenntarthatóságához és biztosítja a folyamatos magas minőséget és a betegbiztonságot szolgáló fejlesztéseket.
12. ELISMERI, hogy az új hatékony antibiotikumok kifejlesztése jelentősen visszaesett, és valószínűleg az elkövetkező 5–10 évben nem eredményez az egészségügyi igényeknek megfelelő, új terápiás alternatívákat. Ezért sürgető szükség van új antibiotikumok kutatását és fejlesztését ösztönző intézkedésekre, különösen azokon a területeken, ahol azokra a legnagyobb a szükség.
13. ÜDVÖZLI a hatékony antibakteriális szerekre irányuló innovatív kezdeményezésekről szóló, 2009. szeptember 17-én Stockholmban tartott konferencián született eredményeket, amelyek értékes hozzájárulást jelentettek az új, hatékony antibiotikus gyógyszerek és módszerek kutatását és fejlesztését támogató további intézkedések szempontjából.
14. FELSÓLÍJTJA A TAGÁLLAMOKAT, hogy:
 - fejlesszenek ki és kövessenek olyan stratégiákat, amelyek a lakosságban és a közegészségügyi szakemberekben tudatosítják az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia jelentette fenyegetést, és felhívják a figyelmet a probléma orvoslásához rendelkezésre álló intézkedésekre,
 - biztosítsák az antibiotikumokkal szembeni rezisztenciának, valamint az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések előretörésének és terjedésének, továbbá ezek következményeinek a mérséklésére irányuló integrált stratégiákat, továbbá ösztönözzék az egészségügyi intézményeket, hogy alakítsák ki a megfelelő struktúrákat, továbbá biztosítsák az diagnosztikára, az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia kialakulásának elkerülésére és a fertőzésellenőrzésre összpontosító programok hatékony összehangolását,

⁽¹⁾ HL L 34., 2002.2.5., 13. o.

⁽²⁾ 9637/08.

⁽³⁾ HL C 151., 2009.7.3., 1. o.

⁽⁴⁾ http://whqlibdoc.who.int/hq/2004/WHO_EDM_PAR_2004.7.pdf

⁽⁵⁾ <http://www.nelm.nhs.uk/en/NELM-Area/News/2009-September/17/ECDCEMEA-joint-technical-report-The-bacterial-challenge-time-to-react/>

- vizsgáljanak meg és mérleljenek minden olyan lehetőséget, amelyek segítségével megerősíthetők az új, hatékony antibiotikumokra irányuló kutatást és fejlesztést ösztönző intézkedések a tudományos körök és a gyógyszerészeti ágazat egésze terén, a kis- és középvállalkozások helyzetének figyelembevétele mellett. Ezek a lehetőségek és módszerek magukban foglalhatnak költség-hatékony, az innovációs folyamatot támogató ún. push mechanizmusokat annak érdekében, hogy az új antibiotikumokra irányuló kutatás és fejlesztés előtt álló akadályok már a korai szakaszban elháríthatók legyenek, és az innováció eredményére irányuló ún. pull mechanizmusokat annak érdekében, hogy az új termékek sikeres bevezetését elő lehessen mozdítani.

15. FELSZÓLÍTTJA A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, hogy:

- támogassák a kutatási infrastruktúrák megosztását, a kutatók toborzását, a globális kutatási együttműködés ösztönzését és támogatását, a kutatási eredmények és az ismeretek információcsere révén történő terjesztésének fokozását, valamint a már meglévő és új pénzügyi eszközök mérlegelését,
- tárják fel a köz- és magánszférának az iparág, a tudományos körök, a nonprofit szervezetek és az egészségügyi ellátó rendszer között további partnerségek előmozdításának a lehetőségeit az új antibiotikumokra, a jelenleg rendelkezésre álló antibiotikumok, valamint diagnosztikai módszerek alkalmazását érintő stratégiákra irányuló kutatás megkönnyítése érdekében,
- a gyógyszerek piaci engedélyezésének jogi keretein belül mozdítsák elő olyan új antibiotikumok fejlesztését, amelyek iránt különleges egészségügyi igény jelentkezik, akkor is, ha a kérelmező rajta kívül álló okok miatt csak korlátozott mennyiségű klinikai adatot tud szolgáltatni, teljes mértékben kiaknázva a biztonság és hatékonyság értékelésének további eszközeit, így a preklinikai értékelő eszközök alkalmazását és a farmakokinetikai adatok elemzését,
- határozzanak meg megfelelő jogszabályi eszközöket annak érdekében, hogy megkönnyítsék azon új antibiotikumok mielőbbi elfogadását, amelyek iránt különleges egészségügyi igény jelentkezik, azáltal, hogy folyamatos, az EMEA és az illetékes nemzeti hatóságok által segített tudományos tanácsadást biztosítanak, többek

között a megfelelő engedélyezést követő nyomon követési stratégiákra vonatkozóan, különös tekintettel a biztonsági szempontokra, beleértve az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia figyelemmel kísérését,

- vizsgálják meg, hogyan lehet a piacon tartani a hatékony antibiotikumokat,
- az új, hatékony antibiotikumok kifejlesztésének megkönnyítése mellett biztosítsák az egészségügyi ellátással összefüggő és más fertőzések megelőzését, valamint a meglévő és az új gyógyszerek körültekintő alkalmazását,
- biztosítsák valamennyi intézkedés megfelelő összehangolását a valamennyi érintett – így az egészségügyi, a pénzügyi, a gazdasági, a jogi és a kutatási – ágazathoz tartozó, különböző érdekelt felek között.

16. FELSZÓLÍTTJA A BIZOTTSÁGOT, hogy:

- 24 hónapon belül dolgozzon ki átfogó cselekvési tervet az új, hatékony antibiotikumok kifejlesztését ösztönző intézkedésekre vonatkozó konkrét javaslatokkal, azok ésszerű alkalmazását biztosító eszközöket is beleértve; gondoskodjon arról, hogy ezek a javaslatok figyelembe veszik az egészségügyi rendszerek pénzügyi fenntarthatóságára kifejtett gazdasági hatást,
- vizsgálja meg az árva gyógyszerekre, a gyermekgyógyaszatban alkalmazott gyógyszerekre vonatkozó korábbi egyedi uniós jogszabályok keretében a releváns eljárásokkal kapcsolatban szerzett tapasztalatok felhasználásának lehetőségét az olyan új antibiotikumok kifejlesztésének ösztönzése tekintetében, amelyekre különleges egészségügyi igény mutatkozik,
- ellenőrizze az új antibiotikumokra mutató közegészségügyi igényt, és arról rendszeresen tegyen jelentést a Tanácsnak, alapul véve az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia előretörését, a rezisztens kórokozók jellemzését, az új antibiotikus gyógyszereket és egyéb módszereket a kialakulóban lévő fertőző betegségek kezelése és megelőzése, valamint adott esetben további intézkedések javaslata érdekében.

A Tanács 2009. december 1-jei következtetései az e-egészségügyön keresztüli biztonságos és hatékony egészségügyi ellátásról

(2009/C 302/06)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

1. EMLÉKEZTET ARRA, hogy az EK-Szerződés 152. cikke kimondja, hogy valamennyi közösségi politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészségvédelem magas szintjét, valamint hogy a Közösség bátorítja a tagállamok közötti együttműködést az e cikkben említett területeken, és szükség esetén támogatást nyújt a tagállamok fellépéséhez. Bármilyen közösségi szintű intézkedés során teljes mértékben tiszteletben kell tartani azt, hogy az egészségügyi ellátás megszervezése és nyújtása a tagállamok feladata.
2. EMLÉKEZTET ARRA, hogy a Közösség 2008–2013-as egészségügyi stratégiájának⁽¹⁾ egyik célkitűzése a dinamikus egészségügyi rendszerek és az új technológiák támogatása, elismerve, hogy az új technológiák javíthatják a betegségek megelőzését, diagnosztizálását és kezelését, nagyobb biztonságot nyújtanak a betegek számára, továbbá javíthatják az egészségügyi rendszerek koordinációját, az erőforrások felhasználását és a fenntarthatóságot.
3. EMLÉKEZTET ARRA, hogy a 2009. február 20-án, Prágában megtartott e-egészségügyi miniszteri konferencián az Európai Unió tagállamainak képviselői nyilatkozatot⁽²⁾ adtak ki, amelyben elismerték, hogy az e-egészségügy biztonságosabbá és hatékonyabbá teszi az egészségügyi ágazatot, az európai polgárokat szolgáló e-egészségügyi terület létrehozását célzó intézkedésekre szólítottak fel, és megindították az e-egészségügy területén az összehangolt intézkedéseket és irányítást megalapozó folyamatot.
4. EMLÉKEZTET az e-egészségüghöz kapcsolódó európai uniós kezdeményezésekre, többek között az alábbiakra:
 - a) e-egészségügy – az európai állampolgárok egészségügyi ellátásának javítása: cselekvési terv egy európai e-egészségügyi térség érdekében⁽³⁾;
 - b) a Tanács 2004. május 27-i következtetései az e-egészségügyről⁽⁴⁾;
 - c) a Bizottság „Vezető piacok – egy kezdeményezés Európa számára” című közleménye⁽⁵⁾, amely a piacfejlesztés felgyorsítása érdekében kiemelten foglalkozik a piac széttöredezettségéből adódó akadályok elhárításának szükségességével, valamint az e-egészségügyi rendszerek átjárhatóságának hiányával;
 - d) a Bizottság ajánlása az elektronikus egészségügyi nyilvántartó rendszerek határokon átnyúló átjárhatóságáról⁽⁶⁾;

e) a Bizottság közleménye a távorvoslásról a betegek, az egészségügyi ellátórendszerek és a gazdaság javára⁽⁷⁾;

5. ÜDVÖZLI a több tagállam részvételével a közelmúltban megkezdett együttműködést az alábbi területeken:

a) az epsOS nagyléptékű kísérleti projekt⁽⁸⁾ keretében, amelynek célja, hogy kidolgozza az elektronikus egészségügyi nyilvántartások összefoglalóinak és az e-recepteknek a határokon átnyúló átjárhatóságát, valamint a Calliope tematikus hálózat⁽⁹⁾ keretében, amelynek rendeltetése, hogy ütemtervet állapítson meg az e-egészségügy európai átjárhatósága számára, és kialakítsa a végrehajtáshoz szükséges konszenzust;

b) az Európai Bizottság 403. számú e-egészségügyi megbízása alapján az e-egészségügy szabványosítása területén végzett, folyamatban levő együttműködés keretében⁽¹⁰⁾;

6. ÜDVÖZLI a svéd elnökség „e-egészségügy az egészségesebb Európáért” című jelentését⁽¹¹⁾, amelyet az egészségügyi miniszterek 2009. július 6–7-én Jönköpingben megtartott informális találkozásán ismertettek, és amely példát mutat arra, hogy az egészségügyi ellátással kapcsolatos politikai célok hogyan valósíthatók meg az e-egészségügyi beruházások révén;

7. ELISMERI, hogy az e-egészségügy fontos eszköz a színvonal és a betegek biztonságának javításához, a nemzeti egészségügyi ellátó rendszerek modernizálásához, hatékonyságuk fokozásához, valamint ahhoz, hogy e rendszerek mindenki számára jobban igénybe vehetők legyenek, és jobban igazodjanak a betegek és az egészségügyi szakemberek egyéni igényeihez és az idősödő társadalom kihívásaihoz;

8. ELISMERI, hogy az e-egészségügyi szolgáltatásoknak a közegészségügy szükségletei szerinti kifejlesztéséhez további politikai irányításra és az e-egészségügynek az egészségügyi politikába történő beépítésére van szükség;

9. FELSZÓLÍTTJA a tagállamokat, hogy tervezzenek meg és hajtsanak végre olyan kezdeményezéseket, amelyek célja az e-egészségügyi szolgáltatások létrehozásának és igénybevételeinek lehetővé tétele, különös tekintettel az alábbiakra:

⁽⁷⁾ COM(2008) 689.

⁽⁸⁾ Smart Open Services for European Patients – az Európai Bizottság által a versenyképességi és innovációs keretprogram (CIP) ICT PSP alapján nyújtott társfinanszírozással: <http://www.epsos.eu>

⁽⁹⁾ Call for Interoperability, az Európai Bizottság finanszírozza a versenyképességi és innovációs keretprogram (CIP) ICT PSP alapján: <http://www.calliope-network.eu>

⁽¹⁰⁾ Az e-egészségügyi átjárhatósági szabványokkal kapcsolatos megbízás (M/403): <http://www.ehealth-interop.nen.nl>

⁽¹¹⁾ „e-egészségügy az egészségesebb Európáért” – az egészségügyi erőforrások jobb felhasználásának lehetőségei <http://www.se2009.eu>

⁽¹⁾ FEHÉR KÖNYV – Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára 2008–2013 (COM(2007) 630).

⁽²⁾ <http://www.ehealth2009.cz/Pages/108-Prague-Declaration.html>

⁽³⁾ COM(2004) 356.

⁽⁴⁾ 9628/04.

⁽⁵⁾ COM(2007) 860.

⁽⁶⁾ COM(2008) 3282.

1. politikailag és stratégiaileg kötelezzék el magukat az e-egészségügy mellett, amely az egyik fő eszközt jelenti az egészségügyi színvonalának, hozzáférhetőségének és biztonságának fokozásához;
 - a) vonják be az e-egészségügyet az egészségügyi ellátás reformprogramjaiba, és fontolják meg a létrehozásához szükséges konkrét pénzügyi ösztönző mechanizmusok kidolgozását;
 - b) összehangolt módon foglalkozzanak az e-egészségügyi szolgáltatások létrehozása előtt álló akadályokkal;
 2. erősítsék az e-egészségügyi szolgáltatásokba vetett bizalmat és azok elfogadását;
 - c) a legmagasabb színvonalon biztosítsák a betegek biztonságát, az adatvédelmet és a magánélet védelmét;
 - d) javítsák az egészségügyi hatóságok, a szakemberek, a betegek és hozzátartozóik tájékozottságát, növeljék bizalmukat és a rendszer elfogadását;
 - e) biztosítsák mind a betegek, mind az egészségügyi szakemberek számára az igények helyes felmérését és a képzést;
 3. biztosítsák a jogi egyértelműséget és az egészségügyi adatok védelmét;
 - f) vizsgálják meg az e-egészségügyi szolgáltatások engedélyezésére, akkreditálására és szabályozására vonatkozó hatályos rendelkezéseiket, és tegyenek javaslatot a javításukra;
 - g) vizsgálják meg a személyes egészségügyi adatokhoz hozzáférő és azokat felhasználó egészségügyi dolgozók meghatározására és feljogosítására szolgáló jelenlegi gyakorlatot;
 - h) foglalkozzanak az orvosi adatok határokon átnyúló biztonságos cseréjének jogi korlátaival, tiszteletben tartva az egészségügyi adatok védelme és a beteg személyének sértetlensége iránti igényt, ennek alapján a beteg azon jogát, hogy hozzájáruljon orvosi adatai felhasználásához;
 4. oldják meg a technikai problémákat és segítsék elő a piaci fejlődést;
 - i) gondoskodjanak arról, hogy a nemzeti, regionális és helyi szintű egészségügyi stratégiák és beruházási tervek figyelembe vegyék az e-egészségügyi szolgáltatások szervezeti és országhatárokon keresztül átjárhatóságának célját;
 - j) biztosítsák a közös orvosi terminológia és technikai szabványok elfogadását és alkalmazását, különösen a tagállamok közötti csere tárgyat képező orvosi adatok esetében;
 - k) az átjárható e-egészségügyi szolgáltatások létrehozásának támogatására – a hatályos jogszabályok teljes körű betartásával – vegyék igénybe a közbeszerzést;
10. FELHÍVJA a Bizottságot, hogy:
1. tegye naprakésszé az európai e-egészségügyi cselekvési tervet;
 2. az esetleges szinergiák előnyeinek kihasználása érdekében készítsen jelentést a kapcsolódó területeken alkalmazott elektronikus azonosítási rendszerekkel kapcsolatos meglévő uniós szakpolitikák és intézkedések továbbfejlesztéséről;
 3. az uniós és nemzeti szinten felhalmozódott ismeretekre építve szervezze meg a különböző e-egészségügyi szolgáltatások alkalmazásával járó egészségügyi előnyök és a költséghatékonyság rendszeres időközönkénti értékelését;
11. FELSZÓLÍTTA a tagállamokat és a Bizottságot, hogy:
1. építsenek az államtitkárok és más hasonló beosztású tisztviselők informális találkozóival adott politikai lendületre annak érdekében, hogy a leghatékonyabb és legalkalmasabb, tagállami irányítású magas szintű mechanizmusok révén, az Európai Bizottsággal együttműködve továbbfejlesszék az e-egészségügy területén folyamatban levő tevékenységek irányítását, összehangolását és konszolidációját, ezáltal előtérbe helyezték az e-egészségügy létrehozását és az átjárható e-egészségügyi szolgáltatások tényleges felhasználását a nemzeti egészségügyi ellátó rendszereken belül és a rendszerek között;
 2. biztosítsák, hogy a mechanizmus főbb céljai az alábbiak legyenek:
 - a) a csoportok, projektek és intézmények uniós szintű közelítése és összehangolása;
 - b) a nemzeti egészségügyi hatóságok közvetlen bevonásával az e-egészségügy és az uniós és nemzeti szintű egészségügyi stratégiák és igények egymáshoz igazolásának előmozdítása;
 - c) az e-egészségügyi szolgáltatások költséghatékonyságára és társadalmi-gazdasági előnyeire vonatkozó, a nemzeti és közösségi szintű kutatáson alapuló tudományos bizonyítékok terjesztése;

- d) rendszeres jelentések készítése a tevékenységekről az érintett tanácsi ülések számára;
3. különösen az alábbi területeken alkalmazzák ezt a mechanizmust:
- a) az egészségügyi célkitűzések elérése érdekében végzett, az e-egészségügyi szolgáltatások előtérbe helyezésével kapcsolatos közös problémák és kihívások kezelését szolgáló együttműködés;
 - b) a tagállamoknak nyújtott támogatás egy ütemterv kidolgozása révén, beleértve a döntésekhez nyújtott segítséget és az e-egészségügyi szolgáltatások létrehozására, elfogadtatására és alkalmazására vonatkozó iránymutatásokat;
 - c) az érdekeltekkel, különösen a betegekkel és az egészségügyi szakemberekkel folytatott együttműködés annak érdekében, hogy az e-egészségügyi eszközök és szolgáltatások megfelelően igazodjanak a gyakorlati orvosi igényekhez és az egészségügyi rendszer általános célkitűzéseire.
-

A Tanács 2009. december 1-jei következtetései az alkoholról és az egészségről

(2009/C 302/07)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

1. EMLÉKEZTET

- az EK-Szerződés 152. cikkére, amely kimondja, hogy valamennyi közösségi intézménynek valamennyi közösségi politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészségvédelem magas szintjét, valamint hogy a Közösség fellépése kiegészíti a nemzeti politikákat,
- az Európai Közösség egészségügyi stratégiájáról szóló bizottsági közleményre ⁽¹⁾,
- a fiatalok alkoholfogyasztásáról szóló tanácsi ajánlásra ⁽²⁾, amelyben a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy – a tagállamokkal együttműködésben – valamennyi közösségi politika teljes körű felhasználásával foglalkozzon az ajánlásban érintett kérdésekkel, többek között az alkoholra irányuló, átfogó egészségjavító politikák kidolgozásával nemzeti és európai szinten,
- az alkohollal kapcsolatos károk csökkentésére vonatkozó közösségi stratégiáról szóló, 2001. június 5-i tanácsi következtetésekre ⁽³⁾, amelyeket a 2004. évi tanácsi következtetések ⁽⁴⁾ megismételnek,
- arra, hogy a Tanács támogatja ⁽⁵⁾ „A tagállamokat az alkohollal kapcsolatos károk csökkentésében támogató uniós stratégia” című bizottsági közleményt ⁽⁶⁾, beleértve annak kiemelt témáit és intézkedését, valamint a Bizottsághoz intézett azon felkérést, hogy 2008-tól kezdődően rendszeresen tegyen jelentést mind az uniós, mind a nemzeti szinten elért eredményekről,
- arra, hogy az Európai Bíróság több alkalommal kimondta, hogy a közegészségügy a legfontosabb a Szerződés 30. cikke által védett érdekek között, és a tagállamok feladata – a Szerződés szabta határokon belül – az egészségvédelem azon szintjének meghatározása, amelynek biztosítására nemzeti politikáikban és jogszabályaikban törekcszenek ⁽⁷⁾,

- az Egészségügyi Világszervezet alkoholról szóló európai chartájára, amelyet 1995-ben valamennyi uniós tagállam elfogadott, különösen arra az etikai elvre, hogy minden gyermeknek, serdülőkorúnak és fiatalnak joga van az alkoholfogyasztás negatív következményeitől, és – amennyire lehetséges – az alkoholtartalmú italok népszerűsítésétől mentes környezetben felnőni,
- az Egészségügyi Világszervezet közgyűlésén elfogadott, a káros alkoholfogyasztás mérsékelését célzó stratégiákról szóló határozat (a 61.4 sz. WHA-határozat) keretében végzett munkára; a szóban forgó határozat felkérte az Egészségügyi Világszervezet főigazgatóját, hogy dolgozza ki a káros alkoholfogyasztás mérsékelését célzó globális stratégia tervezetét, amely a Végrehajtó Tanács 2010 januárjában tartandó 126. ülésére készített dokumentumok részét képezi;

2. MEGISMÉTLI, hogy

- a nemzeti alkoholpolitika elsősorban a tagállamok felelőssége, továbbá hogy a Bizottság az uniós alkoholstratégián keresztül további támogatást tud nyújtani, és ki tudja egészíteni a nemzeti közegészségügyi politikákat,
- a káros és veszélyes alkoholfogyasztás – a dohányzás és a magas vérnyomás után – a megbetegedés és a korai elhalálozás harmadik legjelentősebb kockázati tényezője az Európai Unióban ⁽⁸⁾,
- számos közösségi politika potenciálisan pozitív vagy negatív hatást gyakorolhat az egészségre és a jólétre, ezért fontos figyelembe venni az egészségügyi szempontot valamennyi politikai ágazat döntéshozatali folyamatában;

3. MEGÁLLAPÍTTJA, hogy

- az alkohollal összefüggő károk szintje továbbra is magas a tagállamokban – különösen a veszélyeztetettek körében, az utakon és a munkahelyeken –, és a becslések szerint az uniós felnőtt lakosság 15 %-ának alkoholfogyasztása rendszeres és káros szintű, továbbá az Európai Unióban öt-kilenc millióra tehető azon gyermekek száma, akiknek családjukban el kell szenvedniük az alkohol káros hatásait, emellett a káros és veszélyes alkoholfogyasztás a kiváltó oka a gyermekek bántalmazásával és elhanyagolásával összefüggő esetek körülbelül 16 %-ának, továbbá hogy a káros és veszélyes alkoholfogyasztás miatt évente körülbelül 60 000 gyermek születik a normálisnál alacsonyabb testsúllyal ⁽⁹⁾ ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ 8756/00.

⁽²⁾ A Tanács 2001. június 5-i 2001/458/EK ajánlása a fiatalok, különösen a gyermekek és a serdülők alkoholfogyasztásáról (HL L 161., 2001.6.16., 38. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2001. június 5-i következtetései az alkohollal kapcsolatos károk csökkentésére vonatkozó közösségi stratégiáról (HL C 175., 2001.6.20., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2004. június 1.–2-i következtetései: Az alkohol és a fiatalok (9881/04).

⁽⁵⁾ A Tanács következtetései az alkohollal kapcsolatos károk csökkentésére vonatkozó uniós stratégiáról, 2006. november 30–december 1. (16165/06).

⁽⁶⁾ A Bizottság 2006. október 24-i közleménye (14851/06).

⁽⁷⁾ Franzen ügy (C-89/95), Heinonen ügy (C-394/97), Gourmet ügy (C-405/98), Catalonia (C-1/90 és C-179/90 egyesített ügy), Loi Evin (C-262/02 és C-429/02).

⁽⁸⁾ WHO Európai Regionális Iroda, Az alkohol Európában (2006).

⁽⁹⁾ Alcohol in Europe: A public health perspective (Az alkohol Európában: közegészségügyi megközelítés). Alkoholtanulmányok Intézete, Egyesült Királyság, 2006. A WHO Global Burden of Disease (Globális betegségteher) tanulmánya (Rehm *et al.*, 2004. és 2005.) alapján.

⁽¹⁰⁾ Uniós alkoholstratégia, Európai Bizottság (2006).

- a káros alkoholfogyasztás hatásai mindkét nem esetében súlyosabbak a fiatalabb korcsoportoknál. A 15 és 29 év közötti korcsoportban a nők halálozási arányának valamivel több, mint 10 %-a, míg a férfiak halálozási arányának mintegy 25 %-a hozható összefüggésbe ⁽¹⁾ a veszélyes alkoholfogyasztással, továbbá a gyermekek és a serdülőkorúak káros alkoholfogyasztása az iskolai teljesítmény is kedvezőtlenül befolyásolja,
- az alkohollal összefüggő kérdések határokon átnyúló vetületük, továbbá a gazdasági és társadalmi fejlődésre, valamint a közegészségügyre gyakorolt negatív hatásuk miatt Közösségi szinten is jelentőséget nyernek,
- az alkoholmarketing – más releváns befolyásoló tényezővel, mint például a család és a társadalmi környezet szerepével együtt – egyike azon tényezőknek, amelyek növelik annak valószínűségét, hogy a gyermekek és serdülőkorúak alkoholt kezdenek fogyasztani, illetve amennyiben már fogyasztanak alkoholt, növelik annak mennyiségét ⁽²⁾,
- az alkohol 1996 és 2004 között az Európai Unió egészében megfizethetőbbé vált ⁽³⁾, ugyanakkor a megfelelően kidolgozott nemzeti alkohol-árképzési politikák – különösen ha egyéb megelőző intézkedésekkel párosulnak – befolyásolni tudják a káros és veszélyes alkoholfogyasztási szinteket, valamint az azzal összefüggő károkat, különösen a fiatalok körében ⁽⁴⁾,
- a szegényebb népességcsoportok esetében az alkoholfogyasztás adott mennyisége az alkohol okozta károk aránytalanul magasabb szintjét idézheti elő, ami növeli a különböző népességcsoportok egészségi állapota közötti egyenlőtlenségeket és a tagállamok között az egészség területén mutatkozó eltéréseket ⁽⁵⁾,
- a felnőttek idősebb (hatvanéves vagy hatvan év feletti) csoportja érzékenyebb a káros alkoholfogyasztás hatásaira a felnőttek más csoportjaihoz képest, továbbá az elmúlt tíz évben számottevően növekedett az alkohollal összefüggő elhalálozás aránya a felnőttek idősebb csoportja körében, míg egyes esetekben a halálozási arány több mint kétszeresére emelkedett ⁽⁶⁾,

- kapcsolat áll fenn a káros alkoholfogyasztás és az olyan fertőző betegségek, mint például a HIV/AIDS és a tuberkulózis, valamint a terhes anyák, illetve a kismamák egészsége között ⁽⁷⁾,
- a WHO Európában tartott regionális konzultációjának résztvevői ⁽⁸⁾ hangsúlyozták, hogy nagyon fontosnak ítélik a szakpolitikák végrehajtásához szükséges forrásokat és az alkoholproblémákkal küzdők megfelelő kezelését;

4. ÚGY ÍTÉLI MEG, hogy

- az Európai Unió alkoholstratégiája elismeri, hogy a különböző tagállamokban eltérőek az alkoholfogyasztási szokások, ezért az elfogadott intézkedéseknek figyelembe kell venniük a nemzeti hatásvizsgálatok eredményeit ⁽⁹⁾,
- tanácsadást és támogatást kell biztosítani az alkohollal összefüggő károktól érintett gyermekek, serdülőkorúak és fiatalok és/vagy családok számára,
- a meglévő tagállami és uniós szintű információs rendszereket ki kell terjeszteni a hatvanéves és hatvan év feletti korcsoportra,
- az alkohollal kapcsolatos megelőző intézkedések jobb testreszabása céljából tanulmányozni kell a nők és a férfiak különböző korcsoportjainak viselkedésmintáit, hogy megfelelően lehessen kezelni a különféle kockázatokot,
- az egészségi állapot társadalmi determináltságú egyenlőtlenségei szorosan összefüggnek – egyéb tényezők mellett – az alkoholfogyasztással mint okkal és mint következménnyel. A káros alkoholfogyasztás egyes fertőző és nem fertőző betegségek szempontjából közismert kockázati tényező és kiváltó ok, emellett hatással van a munkaerő egészségére;

5. FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, hogy

- alkalmazzák az uniós alkoholstratégiában bemutatott bevált gyakorlatokat, és az öt kiemelt téma – azaz a fiatalok, a gyermekek és a magzat védelme; az alkohol okozta közúti balesetekből eredő sérülések és halálesetek számának csökkentése; az alkohollal kapcsolatos károknak a felnőttek körében történő megelőzése és a munkahelyre gyakorolt kedvezőtlen hatás csökkentése; a káros és veszélyes alkoholfogyasztás hatásaival kapcsolatos tájékoztatás, felvilágosítás és figyelemfelkeltés; valamint egy uniós szintű közös tudásalap kidolgozása és fenntartása – figyelembevételével használják fel az alkohollal összefüggő károk csökkentésére irányuló eredményes intézkedésekkel kapcsolatos tényanyagot,

⁽¹⁾ Az Európai Bizottság 2006. évi uniós alkoholstratégiája és annak hatásvizsgálata.

⁽²⁾ Az Európai Alkohol- és Egészségügyi Fórum Tudományos Csoportjának szakvéleménye (2009), valamint Impact of Alcohol Advertising and Media Exposure on Adolescent Alcohol Use: A Systematic Review of Longitudinal Studies (Az alkoholreklámok és a média hatása a serdülők alkoholfogyasztására: longitudinális tanulmányok módszeres áttekintése) (2009).

⁽³⁾ Forrás: Eurostat, speciális számítások, Rabinovich L. et al.

⁽⁴⁾ Rabinovich L. et al. (2009) The affordability of alcoholic beverages in the EU: understanding the link between alcohol affordability, consumption and harms (Az alkoholtartalmú italok megfizethetősége az Európai Unióban: Az alkohol megfizethetősége, az alkoholfogyasztás és az alkohol okozta károk közötti kapcsolat).

⁽⁵⁾ A társadalmi determinánsok és az alkohol kapcsolatával foglalkozó WHO-bizottság: Esélyegyenlőség és társadalmi determinánsok, WHO-háttéranyag az alkohollal, egészséggel és társadalmi fejlődéssel foglalkozó globális szakértői ülésre, 2009. szeptember 23. http://www.who.int/social_determinants/final_report/en/index.html

⁽⁶⁾ Mats H. et al., Alcohol consumption among elderly European Union citizens (Alkoholfogyasztás az Európai Unió idősebb polgárai körében) (2009).

⁽⁷⁾ J. Rehm et al., Alcohol, Social Development and Infectious Disease (Alkohol, társadalmi fejlődés és fertőző betegségek) (2009).

⁽⁸⁾ A WHO 2009. április 20–23-án Koppenhágában tartott regionális konzultációja http://www.who.int/substance_abuse/activities/globalstrategy/en/index.html

⁽⁹⁾ A Bizottság 2006. október 24-i közleménye (14851/06, 4. o.).

- mozdítsák elő az ágazatközi megközelítést, és az uniós szinten folyó munkával összhangban erősítsék meg vagy adott esetben dolgozzák ki a nemzeti igényekhez igazított, átfogó nemzeti stratégiákat vagy cselekvési terveket, és 2011-ig tegyenek jelentést a Bizottságnak a fejleményekről és az eredményekről,
- aknázzák ki a leghatékonyabb intézkedéseket, és az alkoholpolitika terén biztosítsák a nemzeti szintű szabályozást és végrehajtást,
- vizsgálják meg, hogy az árképzési politika – mint például a „happy hours” akciókkal, a kevert italokra kivetett különleges adókkal, valamint az ingyental-ajánlatokkal kapcsolatos szabályozás – milyen szerepet játszhat az alkohollal összefüggő károk csökkentésére szolgáló eszköztár hatékony elemeként, különösen ha egyéb megelőző intézkedésekkel párosul, valamint értékeljék annak hatását,
- foglalkozzanak az Európai Unió idősödő népességének jólétével, beleértve a káros alkoholfogyasztásnak az egészségre és a méltóságteljes idősöedésre uniós szinten kifejtett hatásait, továbbá járuljanak hozzá ahhoz, hogy az egészségügyi szakemberek, a nem hivatalos gondozók és az idős polgárok tájékozottabbak legyenek a gyógyszerelés és alkohol közötti lehetséges kölcsönhatásokkal kapcsolatosan;

6. FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, hogy

- a közegészségügyi alapokon nyugvó alkoholpolitikát 2012-ig kiemelt kérdésként folyamatosan tartsák napirenden annak érdekében, hogy uniós szinten fenntartható és hosszú távú kötelezettségvállalások szülessenek az alkohollal összefüggő károk csökkentésére, továbbá tekintsék át, hogy melyek legyenek a prioritásai a Bizottság azon munkájának, amellyel a tagállamokat az alkohollal összefüggő károk európai csökkentésében támogatja,
- erősítsék meg a káros alkoholfogyasztás egészségügyi és társadalmi hatásainak minimalizálását célzó hatékony intézkedések azonosítását, terjesztését és nyomon követését,
- erősítsék meg az alkohollal összefüggő, terheesség alatt és vezetés közben jelentkező ártalmak csökkentésére irányuló, tényeken alapuló megelőző mintaprogramok kidolgozását és terjesztését,
- ismerjék el szakpolitikai prioritásként az egészség területén meglévő egyenlőtlenségek csökkentését, és azt, hogy ezeket az egyenlőtlenségeket – a társadalmi determinánsok figyelembevételével – mind szociális, mind célzott alkoholmegelőző fellépések révén mérsékelni kell,
- vonják be az alkoholtartalmú italok elosztási láncának szereplőit, hogy azok proaktív módon működjenek együtt a szabályozó intézkedések végrehajtásában, így biztosítva termékeik felelősségteljes módon történő előállítását, terjesztését és forgalomba hozatalát, és ezáltal segítve az alkohollal összefüggő károk csökkentését. Felkéri őket továbbá arra, hogy vizsgálják meg, miként javítható az alkoholmarketingre vonatkozó nemzeti és uniós szabályozások végrehajtása, annak érdekében, hogy a gyermekeket és a serdülőkorúakat – amennyire csak lehetséges – hatékonyan meg lehessen védeni az alkohol marketingjével szemben,
- biztosítsák, hogy az önszabályozásra vonatkozó előírások és jogszabályok – amennyiben léteznek ilyenek – kidolgozására, végrehajtására és nyomon követésére az egészségvédelmet előmozdító intézményekkel együttműködésben kerüljön sor,
- a meglévő információs rendszereket egészítsék ki a hatvanéves és hatvan év feletti korcsoport alkoholfogyasztására, illetve az ezen korosztályban a káros alkoholfogyasztás okozta ártalmakra vonatkozó tudományos adatokkal,
- fokozzák a káros alkoholfogyasztás és a fertőző betegségek, mint például a HIV/AIDS és a tuberkulózis közötti kapcsolatokra vonatkozó kutatásokat,
- az egészségügyi alapellátás, az idősek egészségügyi ellátása és az iskolai egészségpolitika összefüggésében dolgozzanak ki és alkalmazzanak olyan eljárásokat, amelyek a korai azonosítást és rövid beavatkozást célozzák,
- az „egészségközpontú iskolák” koncepció keretében előírányzott holisztikus megközelítés részeként mozgítsanak elő a káros alkoholfogyasztás egészségre és szociális jólétre gyakorolt hatásaival kapcsolatos figyelemfelkeltést célzó kezdeményezéseket,
- mérlegeljék a fogyasztók tájékoztatásának és felvilágosításának legjobb módjait, többek között vizsgálják meg azt, hogy az alkoholtartalmú italokon elhelyezett termék-címkék miként segíthetik a fogyasztókat saját fogyasztásuk felmérésében, illetve hogy miként tájékoztathatják őket az egészségügyi kockázatokról,
- vegyék figyelembe e következtetéseket a balti-tengeri régióra vonatkozó európai uniós stratégia kidolgozásakor és végrehajtásának támogatásakor;

7. FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, hogy

- továbbra is nyújtson határozott támogatást a tagállamoknak átfogó, hatékony és tartós nemzeti alkoholpolitikák kidolgozásához,
- tegye meg az annak biztosításához szükséges lépéseket, hogy az alkohollal összefüggő egészségügyi és társadalmi károk mérséklésére vonatkozó célkitűzést valamennyi vonatkozó közösségi politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során figyelembe vegyék,
- adott esetben vegyen fontolóra további lépéseket a gyermekeknek, a serdülőkorúaknak és a fiataloknak az alkohollal összefüggő károkkal szembeni védelme érdekében, különösen a fiatalok alkoholfogyasztásának, a mértéktelen alkoholfogyasztásnak, az alkoholmarketingnek, valamint az alkoholproblémákkal küzdő családokban felnövő gyermekekben okozott károk mérséklése céljából,

-
- a tagállamokkal együttműködésben bővítse az Európai Unióban jelenleg fennálló, az alkoholtartalmú italok tiltott kereskedelme, határokon átnyúló forgalmazása és a kiskereskedelmi árakban mutatkozó eltérések okozta, határokon átnyúló problémákra vonatkozó ismereteket,
 - fejlessze az alkohol munkahelyi hatására, valamint az arra vonatkozó ismereteket, hogy a káros alkoholfogyasztás problémája hogyan kezelhető a sérülés- és betegségmegelőzés és az egészségfejlesztés tágabb körében,
 - legkésőbb 2012-ben tegyen jelentést a Tanácsnak a Bizottság munkájának eredményeiről és a tagállamok által bejelentett tevékenységekről,
 - határozza meg az alkoholra és az egészségre irányuló bizottsági munka következő – a 2012-ben véget érő jelenlegi stratégia utáni – szakaszának prioritásait.
-

BIZOTTSÁG

Euro-átváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2009. december 11.

(2009/C 302/08)

1 euro =

Pénznem		Átváltási árfolyam	Pénznem		Átváltási árfolyam
USD	USA dollár	1,4757	AUD	Ausztrál dollár	1,6076
JPY	Japán yen	131,13	CAD	Kanadai dollár	1,5481
DKK	Dán korona	7,4420	HKD	Hongkongi dollár	11,4373
GBP	Angol font	0,90515	NZD	Új-zélandi dollár	2,0274
SEK	Svéd korona	10,4490	SGD	Szingapúri dollár	2,0495
CHF	Svájci frank	1,5125	KRW	Dél-Koreai won	1 718,14
ISK	Izlandi korona		ZAR	Dél-Afrikai rand	11,0255
NOK	Norvég korona	8,4435	CNY	Kínai renminbi	10,0755
BGN	Bulgár leva	1,9558	HRK	Horvát kuna	7,2810
CZK	Cseh korona	25,727	IDR	Indonéz rúpia	13 936,05
EEK	Észt korona	15,6466	MYR	Maláj ringgit	5,0166
HUF	Magyar forint	273,12	PHP	Fülöp-szigeteki peso	68,082
LTL	Litván litász/lita	3,4528	RUB	Orosz rubel	44,3730
LVL	Lett lats	0,7068	THB	Thaiföldi baht	48,868
PLN	Lengyel zloty	4,1457	BRL	Brazil real	2,5846
RON	Román lej	4,2568	MXN	Mexikói peso	19,0144
TRY	Török líra	2,2058	INR	Indiai rúpia	68,7100

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

A Bizottság közleménye a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló 1008/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 16. cikkének (4) bekezdése alapján

Menetrend szerinti légi járatok üzemeltetésére vonatkozó közszolgáltatási kötelezettség

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 302/09)

Tagállam	Franciaország
Érintett útvonalak	Pointe-à-Pitre–La Désirade Pointe-à-Pitre–Les Saintes Pointe-à-Pitre–Marie-Galante Pointe-à-Pitre–Saint-Barthélemy Pointe-à-Pitre–Saint-Martin (Grand Case)
A közszolgáltatási kötelezettség hatálybalépésének napja	Hatályon kívül helyezés
Az a cím, amelyen a közszolgáltatási kötelezettség szövege és az azzal összefüggő lényeges információk és/vagy dokumentumok beszerezhetők	Arrêté du 10 novembre 2009 relatif à l'abrogation des obligations de service public imposées sur les services aériens réguliers entre Pointe-à-Pitre, d'une part, et La Désirade, Les Saintes, Marie-Galante, Saint-Martin (Grand Case) et Saint-Barthélemy, d'autre part (A Pointe-à-Pitre és La Désirade, Les Saintes, Marie-Galante, Saint-Martin [Grand Case] és Saint-Barthélemy közötti menetrendszerű légi járatokra vonatkozó közszolgáltatási kötelezettség hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. november 10-i rendelet) NOR: DEVA0926582A http://www.legifrance.gouv.fr/initRechTexte.do További tájékoztatás: Direction Générale de l'Aviation Civile DTA/SDT/T2 50 rue Henry Farman 75720 Paris Cedex 15 FRANCE Tel. +33 158094321 E-mail: osp-compagnies.dta@aviation-civile.gouv.fr

A Bizottság közleménye a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló 1008/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 16. cikkének (4) bekezdése alapján

Menetrend szerinti légi járatok üzemeltetésére vonatkozó közszolgáltatási kötelezettség

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 302/10)

Tagállam	Franciaország
Érintett légi összeköttetések	Clermont–Ferrand–Lille Clermont–Ferrand–Marseille Clermont–Ferrand–Strasbourg Clermont–Ferrand–Toulouse
A közszolgáltatási kötelezettség hatálybalépésének napja	2010. január 1.
Az a cím, amelyen a közszolgáltatási kötelezettséghez kapcsolódó szöveg és minden lényeges információ és/vagy dokumentum beszerezhető	Arrêté du 26 novembre 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Clermont-Ferrand et Lille NOR: DEVA0925650A Arrêté du 26 novembre 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Clermont-Ferrand et Marseille NOR: DEVA0925656A Arrêté du 26 novembre 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Clermont-Ferrand et Strasbourg NOR: DEVA0925660A Arrêté du 26 novembre 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Clermont-Ferrand et Toulouse NOR: DEVA0925664A http://www.legifrance.gouv.fr/initRechTexte.do további tájékoztatás: Direction Générale de l'Aviation Civile DTA/SDT/T2 50 rue Henry Farman 75720 Paris Cedex 15 FRANCE Tél. +33 158094321 E-mail: osp-compagnies.dta@aviation-civile.gouv.fr

V

(Vélemények)

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

BIZOTTSÁG

Összefonódás előzetes bejelentése**(Ügyszám COMP/M.5731 – AXA LBO FUND IV/Home Shopping Europe)****Egyszerűsített eljárás alá vont ügy****(EGT-vonatkozású szöveg)**

(2009/C 302/11)

1. 2009. december 3-án a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke szerint bejelentést kapott a végső soron a Group AXA (a továbbiakban: AXA, Franciaország) irányítása alatt álló AXA LBO FUND IV (Franciaország) által tervezett összefonódásról, amely szerint e vállalkozás részesedés vásárlása útján kizárólagos irányítást szerez a rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a Home Shopping Europe GmbH (a továbbiakban: HSE, Németország) felett.

2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:

- az AXA LBO FUND IV esetében: vállalkozásokban való részesedés,
- az AXA esetében: az életbiztosítás és a nem életbiztosítás, valamint a vonatkozó pénzügyi szolgáltatások terén tevékenykedő nemzetközi csoport,
- a HSE esetében: televíziós és internetes értékesítés üzemeltetése.

3. A Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás a 139/2004/EK rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja. A Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ szerinti egyes összefonódások kezelésére vonatkozó egyszerűsített eljárásról szóló közleménye szerint az ügyet egyszerűsített eljárásra utalhatja.

4. A Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az ügylet kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be a Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő 10 napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételeket a COMP/M.5731 – AXA LBO FUND IV/Home Shopping Europe hivatkozási szám feltüntetése mellett lehet eljuttatni a Bizottsághoz faxon (+32 22964301 vagy 22967244) vagy postai úton a következő címre:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁽²⁾ HL C 56., 2005.3.5., 32. o.

KÖZLEMÉNY

A „Mezőgazdasági Növényfajok Közös Fajtajegyzéke – 28. teljes kiadás” 2009. december 12-én az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C* sorozata 302. A számában jelenik meg.

A Hivatalos Lap előfizetői ingyenesen megkapják az előfizetésük darabszámának/nyelvének (nyelveinek) megfelelő példány(oka)t. Kérjük, hogy az alábbi megrendelőlapot értelemszerűen kitöltve és nyilvántartási számával ellátva (kódszám, amely a címke bal oldalán található és O/...-val kezdődik) küldje vissza címünkre. A Hivatalos Lapnak e száma a megjelenést követő egy évig ingyen beszerezhető.

Nem előfizetők ezt a Hivatalos Lapot költségtérítés ellenében értékesítési irodáinkban (lásd http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm) beszerezhetik.

A Hivatalos Lapnak ez a száma – mint valamennyi Hivatalos Lap (L, C, CA, CE) – ingyen elérhető a <http://eur-lex.europa.eu> internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Az Európai Unió Kiadóhivatala

Előfizetési osztály

2, rue Mercier

2985 Luxembourg

LUXEMBURG

Fax +352 2929-42759

Nyilvántartási számom: O/... .

Kérem, küldjenek címemre ... db ingyenes példányt az **Európai Unió Hivatalos Lapjának C 302. A/2009** sszámából, mely(ek)re előfizetésem alapján jogosult vagyok.

Név:

Cím:

.....

Dátum: Aláírás:

2009-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 000 EUR/év (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/hó (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	700 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	70 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	40 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	500 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	360 EUR/év (= 30 EUR/hó)
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

(*) Számonkénti értékesítés: 32 oldalig: 6 EUR
33 és 64 oldal között: 12 EUR
64 oldal felett: egyedileg meghatározott ár

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A Kiadóhivatal gondozásában megjelent, térítés ellenében kapható kiadványok a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhetők be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU